

DE POSTERIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1.00
 nieuws fr. 2.00
 berichten en doodsberechten fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

van 1 tot 4 regels fr. 3.50
 elke regel meer fr. 0.75

Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEGE
 (Naam. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIENWAL
 (Steenderpoort)
TONGEREN

Postboks rekening N. 84865.
 Telefoon 12.

Abonnementprijs : fr. 15.00 per jaar, Vooraf betaald, 30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den Uitgever.

De los van den Wereldoorlog

DE GEVOLGEN VAN HOOGMOED EN ZELFVERSCHATTING.

Wij treden binnen enkele dagen een eek in van groote herinneringen, aan ons pklomend geslacht ter overweging aanbeelden. Reeds op 28 Juli 1914 had omstreeks m middag in de nauwe straten van Serawo, de Bosnische hoofdstad, een 18 jarige gymnasiast, Prinsip, schoten gelst op en tronooipvolger van Oostenrijk-Hongarije en ziene echtgenoot, waarbij beiden erden gedood.

Daaruit moest noodzakelijk nog geen orlog volgen, wel een scherp conflict tuschen Oostenrijk en Servie was te voren, maar Duitsland zat achter de schermen en haalde tenslotte het nog steeds onwillige Oostenrijk over om den oorlog te erklaren aan Servie, wat den 28 Juli 1914 gebeurde, dus thans 20 jaar geleden.

Den 1 Augustus daarop volgde de oorsverklaring van Duitschland aan Rusland, en dan aan Frankrijk op 3 Augustus, en an Belgie en daarmee was de wereldoorlog begonnen, de grootste, de bloedigste en moderne geschiedenis. Hij kostte het van aan 10 miljoen menschen, en ziene evolgen hebben de wereld zoodanig ontlicht, dat wij er nu nog onder lijden.

Wij willen niet beweren, dat een oorlog eemaal had kunnen vermeden worden, maar was de politieke spanning te root in Europa en waren de wapenberijdingen hoog opgedreven. Maar wel had dit 20 jaren geleden kunnen belet worden, indien uitsehend het gewild had. Maar het Rijk verschte oorlog. Al lang had het er naar itezien, omdat het gereed was en in zijn vermoed meende, dat niemand het zou unnen weerstaan.

Gen beswegelenden van voorzichtigheid onden de heerschers van Berlin te genouden. Aangenomen werd, dat een strijd p leven en dood zou aangegaan worden op ere reusfronten tegelijkertijd: het Russeh en het Fransche. In Duitschland twijde niemand aan de overwinning. Zootoot was de onderhouden hoogmoed, het vepompt zelfvertrouwen.

De bedoeling van den Duitschen gemensaf was zoo snel mogelijk met Frankrjk af te rekenen en dat beslissend te vanaan, om zich vervolgens met alle beschikbare strijdmiddelen tegen Rusland te lanen keeren. Dit plan maakte een spoedig omsingeling der Fransche hoofdstad, een oording tot in het hart van Frankrijk ozakelijk. Daarom werd in Augustus 14 het grootste en beste deel der Duitseh troepen onmiddellijk aan het Westfront ingezet : en werden de Belgische a Luxemburgsche neutraliteit gesonden, mdat de Duitse legerkorpsen de vrijwilbescherme Fransche noordgrens tegenzich zouden vinden en niet de sterke stinggordels van Verdun, Toul en Nancy un den weg naar Parijs zouden versperen.

Het was eene onmiskenbare overchtching van eigen krachten en eene onbegrijpelijke miskenning van de internationale oltiek, vooral wat Engeland aangaat. Inners de schending onzer neutraliteit moest ozakelijkwijze leiden tot oorlog ook met Engeland, wat de Duitschers gehoopt adden te kunnen vermijden. Maar de oorsgros had hen blijkbaar het gezicht bevelid, zoodat zij de overheden als bij de oldaten. Schreven deze niet op de wanden der spoorwegwagens, die hen naar het front moesten voeren : « Muurvakken teruhuren voor verdere oorlogsvorgelantinnen ? »

De groothedskroom van de leidende ringen in Duitschland was : meester zijn ver wel en wee van Europa en na die positie uit den overwegenden invloed van Engheland in de heele wereld te vervangen rot eene Duitse hegemonie.

Eene enkele zaak had men in deze kringen goed begrepen en overwogen : Dat is, het de belangtengstellingen tusschen de zrootte mogendheden in 1914 zeer aanscherpte hadden toegenomen, dat Frankrijk niet tot den oorlog was voorbereid, evenmen als Rusland en dat de onderlinge venonootschappen eerder in 't voordeel van Duitschland zouden werken, als het van 't begin af aan de overwinning had was.

Zoo waren in 1914 alle voorwaarden aanwezig om een wereldbrand doen uit te breken. Duitschland wakkerde hem aan omdat het zeker was van de overwinning.

Men kent het verloop.

Feitelijk was de oorlog reeds beelid door den eersten slag aan de Marne in September 1914 toen de Vereenigde Fransche en Engelsche troepen onder Joffre na eene breidsche worsteling er in slaagden de Duitse hoofdstad terug te slaan en haare eene ernstige nederlaag toe te brengen. Jaarmee kon het verrassingsplan van den Duitsehen aanval mislukte heeten. Immers too viel het voornemen in duigen om eerst vlug de Franschen, Belgen en Engelschen te verstaan en zich dan naar het Russische front te keeren, waar de Tsaristische stoornvals al bezig was Oost-Prusen gelijk te maken met den grond.

Wat heeft hen in 1917 in dergelijke om-

standigheden belet zich te verstaan met de bondgenooten ? Alweer hoogmoed en zelfoverschatting. Nachts toen hadden zij het voordeel zich te kunnen verschuilen achter de « afvalligheid » van Oostenrijk, zoodat zij dat reemden.

De heele naoorlogse geschiedenis, met al de politieke en diplomatische tekortkomingen van Duitschland in financieel en economisch opzicht staat in het teeken van zijn hoogmoed en ziene zelfoverschatting. Het heele Hitlerregiem is er een gevolg van.

En nu nog, tot op de laatste dagen zit er die geest in. Men weet, dat Duitschland economisch moeilijke tijden beleeft en financieel de failliet nabij is. Welnu, op de Rijksdagginging van verleden week zei de « Führer » begripelijkwijze niet veel hierover, maar toch tonde hij zich optimistisch zoodat hij in de voren, en vond hij in « de genialiteit van de Duitse uitvinders » de zekerheid, dat het Duitschland niet aan grondstoffen zou ontbreken.

Alweer dezelfde overschatting was voor en tijdens den oorlog. Wanneer zullen die menschen eens bescheiden en klaarziend worden ? Is de los van den oorlog niet voldoende geweest ?

De Volmacht

In de avondzitting van Donderdag 19 Juli, heeft de Kamer de bespreking over het ontwerp van volmacht aan den Koning, met het oog op het economisch en financieel herstel en de vermindering der openbare lasten bevindend, na een uitvoering en laat ons zeggen niet een al te lang gerekt debat.

De oppositie zal niet kunnen zeggen dat haar een slot op den mond werd gezet. Dat heeft nooit in het voornemen der regering gelezen en zij had ook hoegenaamd geen reden om het te doen.

De oppositie, die getracht had paniek te zaaien, zag het land kalme en rustig blijven, zoodat op voorhand hare aanvallen afbotson op den duur van het openbaar vertrouwen in de regering.

In normalen tijd moge men in het verleen eener volmacht aan de regering graden vinden, maar strikt genomen is de procedure niet tegen de grondwet ; zij was niet bij de vroeger verweende delegatie, zij is het vandaag evenmin.

De leden der regering leonden dit op onweersbare manier bewezen en de slag was voor de oppositie verloren nog voor hij geleverd werd.

Indien het in ons land de gewoonte was ophelmakende redevoeringen in het parlement uitgesproken, aan te plakken, dan zouden wij vragen dat ook die wer d verspreid welke de gewezen minister van Justicie, M. Paul Emile Janson, Donderdag avond uitsprak.

't Was de taal van een eerlijk man, die boven politieke vooringenomenheid of kortzichtige hartstochtelijheid de belangen van het land stelt. Ook zullen zijne woorden in het land den bijval vinden, die zij haalden in de Kamer :

« De bijzondere machten zal ik goedkeuren, omdat ik overtuigd ben dat zij beantwoorden aan een gebiedende noodzakelijkheid. Het land begrijpt, neemt aan, en hoopt dat wij die machten zullen opdragen aan een regering voorgezeten door graaf de Broqueville. Niemand zal zulks als een wilsverzakking of als een abdication beschouwen. Het is een daad van vooruitzicht.

« Het publiek ziet niet in hoe een ministeraad werkt. Ik kan er onpartijdig over spreken. Men beeldt zich in dat zij elkaar bespieden, dat zij slechts aan hunne kiezers denken. Zulks is het seval niet. Er zijn daar slechts twaalf of veertien Belgen, die maar één zerg hebben : het belang van het land. (Zeer well ! zeer well !)

« Ik stei openhartig vertrouwen in al de ministers. Ik wensch hun veel geluk. Ik zeg tot de meerderheid ; helpt ze, laat ons trachten in het land een atmosfeer te scheppen, die gunstig is voor hun vvelslagen, waaraan ik geloof.

« En tot de oppositie zeg ik : gij zijt goede Belgen, wenschst gij ook niet uit den grond van uw hart dat de pogingen van de regering er mogen in slagen mer welzijn te bezorgen aan de Belgen, aan alle Belgen ?

« Wat mijn betreft, ik ben met u, heeren ministers, in volle oprechtheid. Ik vergeet alle bitterheid, alle wrok, alle verdeeldheid. Sluit aan, komt ovenen, redt ons ! »

Een donderend applaus ging op van de banken der meerderheid ter oere van den man, die niet alleen zijn gemoed, maar ook zijn verstand had laten spreken ; en die zijner verantwoordelijkheid bewust, de betekenisse voelde van de verantwoordelijkheid der tegereing bij het aanvaarden der volmacht.

« En wat steekt die moedige taal af bij de grinnige, wrokkige houding van den burgemeester van Brussel.

« Ook wij deelen het vertrouwen van den heer Janson in de regering ;

« Ook wij wenschen haar het welslagen toe

der pogingen die zij gaat aanwenden ten voordele van alle Belgen zonder onderscheid ;

Moge het doel, dat zij beooft, gelukkig worden bereikt, opdat de erkentelijkheid van hare medeburgers de bekroning weze van de inspanningen, die zij zich gezat opplagen voor de redding van het land.

Meer Zon in de Harten

« Alle dagen, alle maanden, alle jaren zijn niet gelijk, en na regen komt zonneschijn. Het leven spoits alles is schoon ».

Ja, beste lizer, het leven is zeer schoon, en ge zit U afvragen : hoe durft iemand nu te schrijven over « meer zon in de herten » bijzonderlijk in deze tijd, dat alles slecht gaat en men op verre na niet het einde van deze verschrikkelijke krisis voorziet.

« Nochtans, ondanks al de toegenlagen en moeilijke omstandigheden, moet men ons toch volgende vragen stellen : Heeft men niet zovoel met blijmoedigheid te zijn dan met gestedig morren ; en als het weder koud is moet er dan geen vuur gemaakt worden om zich te verwarmen ?

Als het donker wordt bij het invallen van den dag, moet de lamp niet worden aangestoken ?

« Is het niet bij ziekte dat de mensch dient verzorgd en opgebaard ?

Iedereen zal daarop bevestigend moeten antwoorden.

't Is waar er zijn geen somberden dagen dan deze welke we beleven en groter inzinking dan deze welke de wereld reeds maanden lang overvloedig, kenden we niet. En niettegenstaande dat moet men toch trachten door het leven te gaan met de glimlach op de lippen en met oogen die stralen van hoop op beters. Want de lach is de uiting van de voldoening en tevredensheid, en niemand in zijn leven heeft zich ooit doodgelachen, maar de lach heeft reeds monige zieken genezen.

In hoevele werkhuzen, bureelen en andere ondernemingen vindt men nog dien lach. Oh ! Wat tref me overal strak sturende gezichten aan ; harde, mistevredend, afkeerend en zelfs hatelijke blikken.

Op de straat, in 't spijshuis, trein, tram en autobus, tot zelfs in kinema en schouwburg, overal onverschillige en teleurgestelde wezens. De menschen schijnen veroordeeld te zijn tot het dragen van een ongewilde last.

« En moeten wij niet reucht bekennen : Hoeveel incidenten, dwaasheden en misdaden zouden niet kunnen vermeden worden door een goed woord, door een lach. Een werkman of bediende zal onbetwisbaar zijne taak met meer ijver opnemen en uitvoeren, wanneer hij wordt aangesproken op vriendelijke manier en met fatsoenlijkheid wordt behandeld. Een werkgever zal niet tevreden zijn over een beleefden werknemer dan over een hotterik.

Het ligt dus aan ieder van ons te trachten zovoel mogelijk alle gemor te staken, en zelfs, soms tegen gisting, te lachen, opdat met meer zon in de herten de heele menschelijkheid niet aangeprepen worde door eene slepende droefgeestigheid die alles te niet doet en ten slotte de mensch door wanhoop ten gronde brengt.

Meer zon in de herten !

DE KOLONIALE LOTERIJ EN DE FISKUS

Verschuillende richters van Loterijspaarkassen of houders van Coupons van bijketen der Koloniale Loterij, stellen de vraag of zij — evenals de bezitters der officiële loten — vrijgesteld zijn van alle belastingen.

Om allen twijfel hieraangaande te doen ophouden, deelt het Beestuur der Koloniale Loterij mede, dat geen enkele belasting op de instelling dezer spaarkassen zal gevelen worden en ook niet op de verrichtingen, die eraan verbanden zijn.

Hetzelfde geldt voor wat de uitgave betreft der Coupons onder vorm van premie of anders.

Aldus zal geen enkele belasting ten laste komen bij het verdienen der winnende loten van Spaarkassen of het teekenen der gewonnen sommen aan de houders der Coupons, van de winnende loten.

BUITENLAND

AMERIKA.

In de Amerikaanse bandietenwereld. — DE BERUCHE JOHN DILLINGER, DOOR DE POLITIE NEERGESCHOTEN TE CHICAGO. — De beruchte bandiet John Dillinger werd, voor den ingang van een kleinen schouwburg, in het noordelijke gedeelte van de stad Chicago door politiemannen neergeschoten.

Het zijn vijfden dektieven van de federaal opsporingsdienst, die John Dillinger, om 22.40 u. hebben doodgeschoten, op het oogenblik, dat hij een kleine cinemazaal vertiet, waar hij de voorstelling had bijgewoond van een gangsterfilm. Zij hadden hem gedurende meer dan twee uur op deze plaats opgewacht.

Op het oogenblik, dat de beruchte bandiet buiter kwam, vergezeld van twee vrouwen, openden de detectieven het vuur. Dillinger trok insgelijks vlug zijn revolver, maar kon er zich zelfs niet meer van bedienen. Hij stortte voorover, het gelaat tegen de straatstenen en stierf enkele oogenblikken later, zonder nog een woord gesproken te hebben. De vrouwen, die hem vergezelden konden ontkomen, gebruik makend van de verwarring van het oogenblik. Twee voorbijgangers, door verloren kogels gewond, werden overgebracht naar het hospitaal.

Een heroorde levensloop. — John Dillinger was een gewarlijk man. Ondanks zijn betrekkelijk jongen leeftijd, had hij reeds verscheidene jaren doorgebracht in de gevangenis. Hij begon over zich te doen spreken, door zijn ontvluchting uit de gevangenis van Crownpoint, in Indiana, waarbij hij 33 gewapensbewakers en al de andere gevangenen op afstand hield met een... houten nabootsing van een pistool.

Sindsdien gebukte hij erin, met een paar andere schelmen, aan al de hinderlagen te ontkomen, die hem door de politie respanden werden. Had hij geld noodig dan pleegde hij eenvoudig een inval, gewapenderhand en bij klaarlichten dag in een of andere bank. Men schat op ruim 500.000 dollar het bedrag dat hij gewapenderhand ontvreemde (10 miljoen 500.000 fr.).

« Met de politie had hij verscheidene botsingen, waarbij hij verscheidene dienaars van de openbare orde doodschoot en waarbij hij zelf overigens ook wel eens gewond werd. Het geweldigste vuurgevecht, dat hij leverde tegen de politie, had plaats op 22 April, te Little Bohemia in Wisconsin. Hij schoot twee politiemannen neer en werd gewond aan den schouder. Daarop verplichtte hij een gereeshever uit St-Paul hem te verplegen.

De politie van de Staten maakte jacht op hem, maar Dillinger verplaatste zich met een ongewone snelheid.

In de oogen van het publiek werd de bandiet zoodaets als een legendarischen persoonlijkheid. Zijn ontspanningen, zijn botsingen met de politie, zijn overvallen waren het onderwerp van talloze gespreken. Op de tooneelen van de schouwburgen werd zijn naam gebruikt, de dagbladen schreven hoofdartikelen over hem en bij de bespreking van de begroeting, om die misdadigheid in de Vereenigde Staten te bestrijden, werd zijn naam zelfs vernoemd in het Congres.

Het spelletje dat hij speelde met de politie scheen het publiek te vermaken en men ging zoo ver zijn boelienis zelfs toe te juichen, wanneer zij verscheen op het scherm van een of ander cinemazaal.

— 350 personen door de hitte gedood. — In de Vereenigde Staten houdt de hitte golf bestend aan. Zij veroorzaakte 250 dooden, terwijl verscheidene personen een zonnslag opliepen. De droogte, die de hevigit is binnen de jongste 40 jaar, bedreigt den herfstogst. Duizende en duizende beesten bezwijken aan de gevolgen der hitte. Anderzijds brengt men duizende beesten naar de slachthuzen. Op alle markten heeft het vleesch s' hier geen waarde meer.

Het aantal dooden beliep 17 Vrijdag, 21 Zaterdag en 17 Zondag te Chicago ; in den Staat Illinois telt men 61 slachtoffers, in Omaha, 97 en in Ohio, 12.

— Het gevaar van spioeggood. — Naar de « New-York Times » vernooist is, na een onderzoek, dat een half jaar geduurd heeft, tegen Irving Levine en Morris Singer een aanklacht, ingediend. Deze lieten drie straatverters sterk alcoholhoudende suikergood aan schoolkinderen verkoopen op behaalden met dit bedrijf een jaarlijchen omzet van een half miljoen dollar. Het onderzoek werd geoeend op grond van lachten van onderwijsautoriteiten, die meldden, dat kinderen soms half beschonken op school kwamen. Wat zal dat een vruchtbaar onderwijs zijn geweest ! Intusschen zij men met suikergood wel voorzichtig.

— Op het Fransch spoor. — EEN 16 JARIGE JONGEN POGT EEN MOTORWAGEN TE DOEN ONTSPOREN. — Bij de statie van Rosny-sur-Seine lijn Parijs-Cherbourg, was een balk van 90 centimeter dik met twee zware steenen op het spoor gezet. Toen de motorwagen Maandag morgen er tegen botste en den balk nog 110 meter verder meesleuete met een snelheid van 100 kilometer per uur. De motorwagen werd beschadigd. Geen enkel reiziger bekwaam kwetsuren.

De plegger van den aanslag, de 16 jarige Paul Plorjet, uit Nantes, werd door de gendarmerie aangehouden. Het veelbelovende kereltje verklaarde : — Ik ging naar Bossy Mauvoisin, naar mijn werk. De trein dien ik wilde nemen om mijn vader in de statie van Mantes te treffen, was voorbij. Ik trok te voet langs het spoor. Aan de Beuronbrug vroeg mij een wisselwrechter hem te Rosny wijn te halen, hetgeen ik deed. Hij liet mij twee glazen uitdrinken. Mijn hoofd draaide. Onderwege zag ik een balk liggen. Ik weet niet wat mij er toe bewoog, doch ik nam den balk en plaatste hem met twee steenen aan het spoor. Juist kwam de motorwagen aangebold. Ik meende de voorwerpen te verwijderen, doch het was reeds te laat.

— Tooneelspelster naar het klooster. — Na Yvonne Haurin van de « Comédie Francaise », na Suzanne Delorme van de « Studio des Champs-Elysees » heeft thans een derde tooneelspelster, de bekende Maryse Wendling het looneel waarvel gezeid om naar het klooster te gaan.

Reeds bevindt zich de jonge tooneelspelster te Venissieux, bij Lyon, waar zij in de kongregatie van Notre-Dame-des-Apôtres haar noviciaat volbrengt.

Maryse Wendling was een uitstekende actrice, die reeds wist te schitteren in vele rollen, onder meer als de koningin in den « Roi Masqué » van Jules Romain, in den Pignalle-schouwburg.

Gemeld wordt dat zij zich in het klooster voorbereid om als zuster van liefde naar de kolonie te vertrekken en werkzaam te zijn in de gebieden waar melaatscheid heerscht.

— Frankrijk wil den vrede. — VERKLARING VAN PRESIDENT LEBRUN TER CLERMONT-FERRAND. — M. Albert Lebrun, President der Fransche Republiek, heeft een bezoek gebracht te Clermont-Ferrand, waar hij eene groote redevoering over de buitenlandse politiek heeft uitgesproken.

« Het is hoog tijd, zegde hij een einde te stellen aan de onzekerheid en den twiifel, welke de wereld bevangen en welke mede oorzaak zijn van de economische oerdering en van de algemeene onrust. Het moet uit zijn met uitvluchtels. Er moet duidelijk gesproken worden.

Frankrijk heeft altijd klare wijze gescheken en heeft altijd in de internationale betrekkingen oprechtheid en duidelijkheid betoon. Nooit heeft het gedroomd van een opperheerschappij, welke men ons soms verwijt. Wij zullen niemand uit de Europeesche gemeenschap sluiten. Wij zullen den vrede door de solidariteit van allen en in de waardigheid van ieder.

Doch, wij zijn ook overtuigd dat zulke vrede in een overspannen en kortzijsge wereld niet is te berken, tenzij hij gevestigd weze op de veiligheid. Juist daarom zijn wij zoo zeer gesteld op den eendie der internationale verdragen, welke de veiligheid moeten waarborgen.

— De krisis in de textielnijverheid van Noord-Frankrijk. — DE 14 WOLKAMMERIEN VAN ROEBARIS EN TOERKONKTESLOTEN. — Zoodaets was voornemen, hebben de veertien wolkkamerijen van Roebaris en Toerkonktesloten als gevolg van een oneerlijke Duitse mededinging. Hierdoor vallen duizende arbeiders en arbeiders werken loes, waaronder talrijke landgenooten. M. Daniel Vincent, voorzitter van den algemeenen Raad, benevens een afvaardiging der Handelskamer en syndikaten, betaven zich naar Parijs, waar ze de hulp hebben ingeroepen van den minister van Handel. Het aantal werklozen, dat reeds in deze streken ontbaar is, werd thans met 11.000 vergroot. De tustand is zeer ernstig en een oplossing heet meer dan dringend.

NETERLAND.

— Ze voorspelde de toekomst. — Te Amsterdam kwam in eene herberg van de Kolverstraat eene vrouw, 76 jaar oud, die verklaarde dat zij buitengewoon helderziende was en heel de toekomst kon voorspellen. De herbergierster, die alleen thuis was, kreeg ontzag voor dat merkwuurlijk oudje. En, heel weetgezig zijnde, wilde ze op de hoogte komen van wat er haar morgen en de volgende dagen te wachten stond.

Met de grootste aandacht luisterde zij naar wat de oude vrouw haar op zacht fluissterenden toon opschtte. Ze zag geld, overal geld, uitbreiding van zaken, kortom, de fortune lag daar maar te rapen voor de herbergierster.

« Daar komt een man binnen. 't Is een koeleper van een bank. « Ziet ge wel, fluister de oude, er is reeds geld in aantocht ». Eilinas het was juist het tegendeel ; het was geld in afzicht, want de koeleper kwam het bedrag van een wissel inwen.

Terwijl de herbergierster den man van de bank betaalde, trok het toekomstvoorspellend oudje er van onder. Na haar vertrek stelde de herbergierster vast dat, in stede van rijkte te zijn, zij plots wcl verarmde was. Inderdaad, de oude helderziende had eene even in de nevenplaats geruimd, een handzakje gevonden met eene schoone som geld, er zich van meester gemaakte en was er mede de pijp uitgetrokken. De bestolene verwitigde de politiek die, kort nadat reeds de dieverge te pakken kreeg, iets wat ze in haar helderziendheid niet eens had kunnen doorgaanden. Die helderziendheid was plots naar de vaantjes. Zelfs met koffiedik kon de oude heks haar geheugen niet meer oprisshen.

RUSLAND.

Avonturen van een parachutist. — De Russische vlieger Evdokimov, die een dezer dagen een parachutspring van 8.100 meter hoogte heeft uitgevoerd, waarmede hij het bestaande record verbeterde, verklaarde, zich reeds einde Maart hiervoor te hebben voorbereid. Gedurende het vliegen en tijdens den parachutspring maakte Evdokimov gebruik van een zuurotopapparaat. Toen de hovengenoemde hoogte was bereikt, beschoof het vliegtuig, waar hij uitsprung, eerst eenige omkels boven het vliegveld.

Het weer nam plotseling een ongunstigen wending met het gevolg, dat Evdokimov, toen hij afsprong, onmiddellijk door den sterken luchtstroom naar beneden werd getrokken, waarna hij 3000 meter met het hoofd naar beneden viel. Eerst daarna nam hij weer zijn gewone houding aan, waarna hij ongeveer 500 meter verder viel geheel door wolken omgeven. Eerst daarna opende zich het valscherm en kon hij verder rustig af dalen en landen.

toen hij afsprong, onmiddellijk door den sterken luchtstroom naar beneden werd getrokken, waarna hij 3000 meter met het hoofd naar beneden viel. Eerst daarna nam hij weer zijn gewone houding aan, waarna hij ongeveer 500 meter verder viel geheel door wolken omgeven. Eerst daarna opende zich het valscherm en kon hij verder rustig af dalen en landen.

« Te Calugaroni is een jong meisje dezer dagen na een slaap, die vier maanden geduurd heeft, ontwaakt. Zij beweert thans, dat zij al dien tijd in 't soort helderziendheid heeft gelezen en dat haar belangrijke dingen zijn openbaar.

Het duurde dan ook niet lang of de bevolking dromde samen voor haar woning, teneinde van haar te vernemen wat de toekomst voor eenieder brengen zou.

Helaas bleek, dat haar voorspellingen voor het overgrote gedeelte al van zeer somberen aard waren, hetgeen zoo groote opschudding wekte, dat verscheidene dorpsbewoners have en goed reeds hebben gepakt om naar elders te vertrekken, teneinde aan hun noodlot te ontkomen.

Groote angst werd vooral gewekt door haar voorspelling, dat het vuur zou gaan regenen.

« Drie dagen in een bankkelder. — Een leger van honderd politieagenten heeft, in het centrum van Madrid een einde gemaakt aan destaking der arbeiders, die in het nieuwe gebouw van de Bank van Spanje werkzaam waren geweest en geweigerd hadden dit te verlaten. Drie dagen lang hebben zij in de onderaardsche gangen van het gebouw verblijft als protest tegen het feit, dat hun tooneelschijn niet waren ingewilligd. Een man bleef zelfs nog op zijn post, toen de politie, die den toegang tot de gangen bewaakte, een boodschap van zijn vrouw had doorgegeven, waartuit bleek dat zijn dochtertje op sterven lag.

Toen de politie er niet in slaagde de werklieden op zachtzinnige wijze naar boven te krijgen, werd besloten van traangasbommen gebruik te maken. De stakers doofden toen alle lichten in de gangen en bewielden zich voor om verzet te bieden. Verward door de driedaagsche hongersstaking, waeren de mannen echter niet verstand tegen de invoering van het traangas.

De eerste boer, die naar beneden werd geworpen, bracht de voorhoede der stakers, die zich acht meter onder den grond bevonden, naar boven. Hoestand en verstikt door het gas, kwamen zij aan de oppervlakte. De anderen zochten hun heil in de lager gelegen gangen, doch de bommen die daarna door politieagenten met gasmaskers uitgerust, naar beneden werden gevlood, brachten al spoedig het meerschandel weer sprangwerklieden naar boven. Twee uren had het geduurd, voor de laatste man uit de gangen was verwijderd. Verscheiden stakers waren reeds flauw gevallen toen de politie hen bereikte.

Vrouwen en moeders hadden zich voor den ingang met levensmiddelen opgesteld, doch de politie weigerde evenwel deze aan de mannen door te geven. Onaanks de scherpe bewaking waren er toch arbeiders, die er in geslaagd waren een hoeveelheid levensmiddelen en sigaretten naar beneden te smokkelen en hoewel de hoeveelheid ontoereikend was, had zij toch de mannen in staat gesteld om het drie dagen in de onderaardsche gangen uit te houden.

DUIESCHLAND.

Hoe Duitschland wordt verheidensch. — HET ONTRORRENDE « STILLE NACHT, HEILIGE NACHT » ONTHELIGD. — Hoeve de nazigedrift de verafogding van den Führer heeft gebracht, bewijst onderstaande schandig bericht.

« Te Berlin verscheen er een bundel liederen onder den titel « Weihnachts in dritten Reich » (Kerstmis in het IIIe Reich), een bloemzige verzameld door Fritz von Rabenus. Het is natuurlijk niet de eenige poeziebundel ter verheerlijking van het nieuwe regim en zijn leiders, maar het is een der meest karakteristieke. Op den omslag ervan staat een Kerstboom afgebeld met aangestoken kaarsen en Engelsjes die er om heen vliegen. Boven Kerstboom en engeljes prijkt het Hakenkruis. Behalve oorspronkelijke liedjes of oorspronkelijke muziek, bevat het nieuwe teiksten, op gekonide oude wijzen te zingen, terwijl oude historische liedjes « aangepast » zijn aan de nieuwe toestanden. Zelfs het wondeschoone « Stille Nacht, Heilige Nacht » heeft een modernisatie ondergaan die al volgt luidt :

« Stille nacht, heilige nacht, Alles slaapt, eenzaam waakt Slechts de Kanselier met trouwe moed ! Waakt over Duitschland's heil en goed. Steeds over ons bedocht. (bis)

« Stille nacht, heilige nacht, Alles slaapt, eenzaam waakt Adolf Hitler over Duitschland's lot, Voert ons tot groothed, tot roem en tot glul

Geeft ons Duitschers de macht ! (bis)

Kommentaar ?